

Zpěvník Zálesáčky 2

Marnivá sestřenice

A E
Měla vlasy samou loknu, já jeje,
E A
ráno přistoupila k oknu, já jeje.
A A7
Vlasy samou loknu měla
D Dm
a na nic víc nemyslela
A F# H7 E7 A
a na nic víc nemyslela já, já, já.

Nutno ještě podotknouti, já jeje,
že si vlasy kulmou kroutí, já jeje.
Nesuší si vlasy fénem, nýbrž
jen tak nad plamenem, nýbrž
jen tak nad plamenem já, já, já.

Jednou vlasy sežehla si, já jeje,
tím pádem je konec krásy, já jeje.
Když přistoupí ráno k oknu,
nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu já, já, já.

O vlasy už nestará se, já jeje,
a dívá se světa kráse, já jeje.
Vidí plno jiných věcí
a to za to stojí přeci
a to za to stojí přeci já, já, já.

Honky Tonky Blues

D
Každý ráno na piáno
hraje Jack, hraje Jack,
G7
každý ráno na piáno
D
hraje Jack, hraje Jack,
A7 G7
honky tonk, honky tonk,
D G7 D
honky tonky blues.

F# Hm
Nikomu v domě nevadí,
F# Hm
že to piáno neladí,
E Edim
když hraje Jack, jak už jsem řekl
E7 A7
svý honky tonky blues.

Každý ráno na piáno ...

Chodím po Broadwayi

D
Chodím po Broadwayi hladov
sem a tam, chodím po Broadwayi
A7
hladov sem a tam, chodím
D D7 G G7
po Broadwayi, po Broadwayi,
D A7 D
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou jou, jupi jupi jou ...

/: Práci nedostanu, černou kůži
mám, :/ práci nedostanu,
nedostanu, protože já
černou kůži mám.

R: Singi jou jou, jupi jupi jou ...

/: Moje černé děti mají stále hlad:/
moje černé děti, černé děti,
moje děti mají stále hlad.

R: Singi jou jou, jupi jupi jou ...

/: A já pevně věřím, že zas přijde
den, :/ a já pevně věřím, pevně
věřím, že zas černoch bude
svoboden.

R: Singi jou jou, jupi jupi jou ...

Tisíc mil

G Em
V nohách mám už tisíc mil,
Am C Am
stopy déšť a vítr smyl a můj kůň
D7
i já jsme cestou znavení.

R₁: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl, G
bílejší dům, to malý bílý stavení.

Je tam stráž a příkrej sráz, modrá
tůň a bobří hráz, táta s mámou,
který věřej dětskej m snům.

R₂: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl, jeden
cíl, ten starej známej bílejší dům.

V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbývá jen pár chvil, cestu
znám a ta se tam k nám nemění.

R₁: Těch tisíc mil, těch tisíc mil ...

Kousek dál a já to vím, uvidím
už stoupat dým, šikmej štít
nad střechy ční k nebesům.

R₂: Těch tisíc mil, těch tisíc mil ...

Rodné údolí

D
Cesta má přede mnou v dáli mizí,
A7
každý krok v srdci mém zabolí,
D D7 G
za krátko bude mi všechno cizí,
D A7 D
nespatřím své rodné údolí.

R: Zavolám na shledanou,

G
na shledanou,
D A7 D
na shledanou rodné údolí.
Zavolám na shledanou,
G
na shledanou,
D A7 D
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá,
rodnému údolí sbohem dát.

R: Zavolám na shledanou ...

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví?
Nemusel bych ti své sbohem dátí,
moh bych žít v svém rodném údolí.

R: Zavolám na shledanou ...

Voláme sluníčko

D G Fmaj A D
Voláme sluníčko haló, haló,
D G D A D
tepla je na světě málo, málo.
D G Fmaj A D
Vylez a rozežeň mraky, mraky
D C G D
a já ti pomůžu taky, hm.

Voláme skřivana haló, haló,
písni je na světě málo, málo.
Přileť a zazpívej pro mě, pro mě,
žijem přece v jednom domě, hm.

Voláme človíčku haló, haló, lásky
je na světě málo, málo, málo.

Darmoděj

Am Em
Šel včera městem muž
Am Em
a šel po hlavní třídě.
Am Em
Šel včera městem muž
Am Em
a já ho z okna viděl.
C G
Na flétnu chorál hrál,
Am
znělo to jako zvon
Em
a byl v tom všechen žal,
F
ten krásný dlouhý tón
F#dim
a já jsem náhle věděl,
E7 Am
ano to je on, to je on.

Vyběh jsem do ulic
jen v noční košili.
V odpadcích z popelnic
krysy se honily.
A v teplých postelích,
lásky i nelásky,
tiše se vrtěly
rodinné obrázky.
A já chtěl odpověď
na svoje otázky, otázky.

Am Em C
R₁: /: Na, nána na, nána na,
G Am F
nána nana nána, na, nána na,
F#dim E7
nána na, nána nana nána. :/

Dohnal jsem toho muže
a chytnul za kabát.

Měl kabát z hadí kůže,
šel z něho divný chlad.
A on se otočil a oči plné vran
a jizvy u očí, celý byl pobodán
a já jsem náhle věděl,
kdo je onen pán, onen pán.

Celý se strachem chvěl,
když jsem tak k němu došel.
A v ústech flétnu měl
od Hieronyma Bosche.
Stál měsíc nad stromy,
jak čírka ve vodě,
jak moje svědomí,
když zvrací v záchodě
a já jsem náhle věděl,
ano to je Darmoděj,
můj Darmoděj.

R₂: Můj Darmoděj, vagabund
osudů a lásek, jenž prochází všemi
sny, ale dnům vyhýbá se.
Můj Darmoděj, krásné zlo,
jed má pod jazykem, když prodává
po domech jehly se slovníkem.

Šel včera městem muž,
podomní obchodník.
Šel, ale nejde už,
krev skápla na chodník.
Já jeho flétnu vzal
a zněla jako zvon
a byl v tom všechen žal,
ten krásný dlouhý tón
a já jsem náhle věděl,
ano já jsem on, já jsem ...

R₂: Váš Darmoděj ...
R₁: Na, nána na, nána na ...

David a Goliáš

C Am F G7
Lidi na lidi jsou jako saně,
C Am F G7
člověk na člověka jako kat.
C A Dm G7 C H7
Podívejte se na ně, musíte naříkat.
Em A H7
Obr do pidimužika mydlí,
Em A H7
domnívaje se, že vyhraje.
G Em Am D7
Klidně sedte na židli,
G G7
čtěte Bibli, tam to všechno je.

C Dm G7
Samuelova kniha nám povídá,
C Dm G7
jak na židli přišla veliká bída,
C Am F
jak ti bídni Filištiní válku vést
Fm C Ab7 G7
nebyli líní, až potkali Davida.
C Dm G7
David šel do války volky-nevolky,
C
z velké dálky nesl bratrům
Dm G7 C Am
homolky, v pochodu se cvičil
F Fm
v hodu, dal si pro strýčka Příhodu
C G7 C
tři šutry do tobolky.

Ab C
Hej hej, kam se valej,
D7
Vždyť jsou malej!

G7 E7
Takhle Goliáš ho provokuje,
Dm G7
David slušně salutuje.

C Dm G7
Když mu ale obr plivnul do očí,
C Dm G7
David se otočí, prakem zatočí,
C Am
když začínáš, no tak tu máš,
F Fm
byl jsi velkej, já měl kuráž
C D7 G7 C
a jakej byl Goliáš.

Není nutno

C
Není nutno, není nutno,
Dm
aby bylo přímo veselo,
G7
hlavně nesmí býti smutno,
C G7
natož aby se brečelo.
C
Chceš-li, trap se, že ti v kapse
Dm
zlaté mince nechřestí,
G7
nemít žádné kamarády,
C
tomu já říkám neštěstí.
Am C
Nemít prachy, nevadí,
Am C
nemít srdce, vadí,
Am C
zažít krachy, nevadí,
Am F G G7
zažít nudu, jó to vadí, to vadí.

C
/: Není nutno, není nutno,
Dm
aby bylo přímo veselo,
G7
hlavně nesmí býti smutno,
C G7 C
natož aby se brečelo. :/

Trpasličí svatba

G C G
V lese, jó v lese na jehličí
A D7
koná se svatba trpasličí,
G C H7
žádná divná věc to není,
C C#dim G Em
Šmudla už má po vojně,
A D7 G
a tak se žení.

Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky, už jim
hrajou Mendelsohna na varhánky.

D
R: Protože láska, láska, láska
G D
v každém srdci klíčí, protože
G D
láskou hoří i to srdce trpasličí,
a kdo se v téhle věci jednoduše
G D
neopičí, ten ať se dívá,
G D D7
co se děje v lese na jehličí.

Mají tam lásku jako trámek,
pláče tchýňka, pláče tchánek,
šťěstíčko přejou mladí, staří,
v Papinově hrníčku se maso vaří.

Pijou tam pivo popovický,
Šmudla se polil jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse, jedí
hrášek s uzeným a nafouknou se.

R: Protože láska, láska, láska ...

V lese, jó v lese ... a tak se žení.

Bratříčku, zavírej vrátka

Em
Bratříčku, nevzlykej, to nejsou
D
bubáci, vždyť už jsi velikej, to jsou
H7 C
jen vojáci, přijeli v hranatých
H7
železných maringotkách.

Se slzou na víčku hledíme na sebe.
Buď se mnou, bratříčku, bojím se
o tebe na cestách klikatých,
bratříčku, v polobotkách.

Em Hm Em Hm Em Hm Em Hm
R: Prší a venku se setmělo,
Em Hm Em Hm Em Hm Em Hm
tato noc nebude krátká!
Em Hm C Em Am Em
Beránka vlku se zachtělo.
C Em H7
Bratříčku, zavřel si vrátka?

Bratříčku, nevzlykej,
neplýtvej slzami,
nadávky polykej
a šetři silami!

Nesmíš mi vyčítat,
jestliže nedojdeme.
Nauč se písničku,
není tak složitá,
opři se, bratříčku,
cesta je rozbitá!
Budeme klopýtat,
zpátky už nemůžeme.

R: Prší a venku se setmělo ...

C Em H7
Bratříčku, zavírej vrátka!
Em D Em
Zavírej vrátka!

Pramínek vlasů

A7 D
Když měsíc rozlije
Hm Em
světlo své po kraji
A7 D
a hvězdy řeknou,
Hm Em
že čas je jít spát,
A7 D
pramínek vlasů
Hm Em
jí ustříhnu potají.
A7 D
Komu? No přece té,
G7 D
kterou mám rád.

Pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát.
Ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci
budou se zdát.

C7 D
R: O sny mě připraví teprve svítání,
C7
zpěv ptáků v oblacích a modré
D G7
nebe. Od vlasů, jichž jsem se
D
dotýkal ve spaní, nový den
B7 A7
nůžkama odstříhne tebe.

A na bílém polštáři do kroužku
stočený, zbude tu po tobě
pramínek vlasů. Já nebudu vstávat,
dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času.

Hm Em Am D
Je totiž neděle a mám dost času.

Batalion

Am C G Am
Víno máš a markytánku,
Am C G Am Em Am
dlouhá noc se prohýří.
Víno máš a chvilku spánku,
díky, díky verbíři.
Am
Dříve, než se rozední, kapitán
C G Am Em
k osedlání rozkaz dává,
Am G Am Em Am
ostruhami do slabin koně pohání.
Am
Tam na straně polední čekají
C G Am Em Am
ženy, zlaťáky a sláva, do výstřelů
G Am Em Am
z karabin zvon už vyzvání.

Am C
R: Víno na kuráž
G Am
a pomilovat markytánku,
Am C G Am Em Am
zítra do Burgund batalion zamíří.
Am C
Víno na kuráž
G Am
a k ránu dvě hodinky spánku,
Am C G Am Em Am
díky, díky vám, královští verbíři.

Rozprášen je batalion, poslední
vojáci se k zemi hrouť, na polštáři
z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové
chlapce přivedou ti, za královský
hermelín padne každý rád.

R: Víno na kuráž ...

Valčíček

A E
Tuhle písničku chtěl bych ti lásko
E7 A
dát, ať ti každé den připomíná,
A A7
/: toho kdo je tvůj, čím ty jsi
D A
a kdo má rád, ať ti každé den
E A
připomíná. :/

Kluka jako ty hledám už spoustu
let, takový trochu trhlý mý já.
/: Dej mi ruku, pojď,
půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá. :/

Fakt mi nevadí,
že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál.
/: Hlavně, co uvnitř nosíš
a co ukrýváš, to je pouto,
co vede nás dál. :/

Tuhle písničku ...

Hruška

D A D
Stojí hruška v širém poli
D G A
vršek se jí zelená.
D G A D
/: Pod ní se pase kůň vraný,
D A D
pase ho má milá. :/

Proč má milá dnes pasete
zvečera do rána?
/: Kam můj milý pojedete,
já pojedu s váma. :/

Ó já pojedu daleko,
přes vody hluboké.
/: Kéž bych byl nikdy nepoznal
panny černooké. :/

Divoké koně

Am Dm Am
/: Já viděl divoké koně,
C Dm Am
běželi soumrakem. :/
Dm Am Dm Am
Vzduch těžký byl a divně voněl
G#dim F Dm Am
tabákem, vzduch těžký
Dm Am E7 Am
byl a divně voněl tabákem.

/: Běželi, běželi bez uzdy a sedla
krajinou řek a hor. :/

/: Sper to čert, jaká touha
je to vedla za obzor. :/

/: Snad vesmír nad vesmírem,
snad lístek na věčnost. :/

/: Naše touhu ještě neumírej,
sil máme dost. :/

/: V nozdrách sládné zápach klisen
na břehu jezera. ://: Milování
je divoká píseň večera. :/

/: Stébla trávy sklání hlavu,
staví se do šiku. ://: Král s dvořany
přijíždí na popravu zbojníků. :/

/: Chtěl bych jak divoký kůň běžet,
běžet, nemyslet na návrat. :/
/: S koňskými handlíři vyrazit
dveře, to bych rád. :/

Já viděl divoké koně.

Když mě brali za vojáka

Am C
Když mě brali za vojáka,
G C
stříhali mě dohola,
Dm Am
vypadal jsem jako blbec,
E F G C G
jak ti všichni dokola, la, la, la,
Am E Am
jak ti všichni dokola.

Zavřeli mě do kasáren,
začali mě učit,
jak mám správný voják býti
a svou zemi chrániti, ti, ti, ti,
a svou zemi chrániti.

Na pokoji po večerce
ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.

Když přijela po půl roce,
měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.

Neplačte vy oči moje,
ona za to nemohla,
mladá holka lásku potřebuje,
a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
tak si k lásce pomohla.

Major nosí velkou hvězdu,
před branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr,
tak se zbalit nechala, la, la, la,
tak se zbalit nechala.

Co je komu do vojáka,
když ho holka zradila,
na shledanou pane Fráňo Šrámků,
písnička už skončila, la, la, la,
jakkap se vám líbila, la, la, la,
no nic moc extra nebyla.

Vítr to ví

D G D
Míle a míle jsou cest, které znám,
G A
jdou trávou i úbočím skal.
D G D Hm
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam
D G A
a já na všech s vámi stál.
D G D
Proč ale blátem nás kázali vést
G A
a špínou nám třísnil šat?

G A D
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem
Hm G A7 D
nás, ten vítr, co začal právě vát.

Míle a míle se táhnou těch cest,
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých blat!

R: To ví snad jen déšť ...

Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:
„Proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč, že se má člověk bát?“

R: To ví snad jen déšť ...

Růže z Texasu

C **C7**
Jedu takhle večer stezkou
F **C**
dát stádu k řece pít,
Am
v tom potkám holku hezkou,
D7 **G7**
až jsem vám z koně slít.
C **C7**
Měla kytku žlutejch květů,
F **C**
snad růží, co já vím.
A7
Znám plno hezkejš ženskejch
Dm **G7** **C**
k světu, ale tahle hraje prim.
C7 **F**
R: Ať si kazíš smysl pro krásu buď
C
s tou anebo s tou, dej si říct, že
Am **D** **G7**
kromě Texasu tyhle růže nerostou.
C **C7**
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi
F **C**
třeba zloděj stád, tyhle žlutý růže
A7 **Dm** **G7** **C**
z Texasu budeš mít pořád rád.

Řekla, že tu žije v ranči jen sama
s tátou svým a hrozně ráda tančí,
teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu
s ní a rád, a že se dám i zabít,
když si to bude přát.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu ...

Hned si se mnou dala rande
a přišla přesně v půl a dole teklo
Rio Grande a po něm měsíc plul.

Když si to tak v hlavě srovnám,
co víc jsem si moh přát, ona byla
milá, štíhlá, rovná zkrátka akorát.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu ...

Od těch dob svý stádo koní sem
vodím k řece pít a žiju jenom
pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si
tu svou, tak pořád v duchu hladím
tu růži voňavou.

R: Ať si kazíš smysl pro krásu ...

Husličky

A **D A**
/: Čí že ste, husličky, čie,
Hm **F#m** **E**
kdo vás tu zanechal :/
Hm **A** **D**
na trávě poválané,
Hm **E** **A** **D**
na trávě poválané
Hm **F#m** **E** **Hm** **F#m** **E**
u paty ořecha?

/: Kdože tu trávu tak zvalal,
aj modré fialy, :/

/: že ste, husličky, samé :/
na světě zostaly?

/: Který tu mládenec usnul
a co sa mu prišlo zdát? :/

/: Co sa mu enem zdálo, :/
že už viac nechtěl hrát?

/: Zahrajte, husličky, samy,
zahrajte zvesela! :/

/: Až sa tá bude trápit, :/
která ho nechtěla.

Ved' mě dál, cesto má

D Hm
Někde v dálce cesty končí,
A G D
každá prý však cíl svůj skrývá.
D Hm
Někde v dálce každá má svůj cíl,
A G D
ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

D A
R: Ved' mě dál, cesto má,
Hm G
ved' mě dál, vždyť i já tam,
D A
kde končíš, chtěl bych dojít,
G D
ved' mě dál, cesto má.

Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je,
jen ta má mi zbývá.
Je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá,
hned zas samý chlad.

R: Ved' mě dál, cesto má ...

Hm A D
Pak na patník poslední napíšu
G D
křídou jméno své a pod něj,
A D A
že jsem žil a hrozně rád.
Hm C
Písň své, co mi v kapsách zbydou,
G D
dám si bandou cvrčků hrát
A A7
a půjdu spát, půjdu spát.

R: Ved' mě dál, cesto má ...

Trh ve Scarborough

Dm C Dm
Příteli máš do Scarborough jít,
F Dm G Dm
dobře vím, že půjdeš tam rád,
F C
tam dívku najdi na Market street,
Dm G Hes C Dm
co chtěla dřív mou ženou se stát.

Vzkaž jí, ať šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.

Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaz jí prát
a ždímat v kvítku jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.

Z vrkočů svých ať uplete člun,
v něm se může na cestu dát, s tím
šátkem pak ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.

Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

Osej ten sad a slzou jej zkrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z růží pro mě nech stlát,
jen pýchy své a Boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Milenci v Texaskách

C Am
Chodili spolu z čisté lásky
F Am G7
a sedmnáct jim bylo let.
C Am
A do té lásky bez nadsázky
F Am G7
se vešel celý širý svět.

F Dm Em
R₁: Ten svět v nich ale viděl pásky
F G7
a jak by mohl nevidět.
C Am
Vždyť horovali pro texasky
F Am
a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli,
za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili
bez požehnání úradů.

R₂: Ať vám to je či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé,
jestli vám za to bude stát.

R₃: Ať vám to je či není milé,
měla ho ráda, měl ji rád.
A bylo by dost pošetilé,
pro život hledat jízdní řád.

Tak jeden mladík s jednou slečnou,
se spolu sešli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou,
kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí.

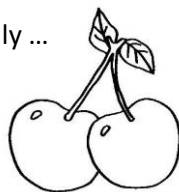
Třešně zrály

C
Jó, třešně zrály,
G7 C
zrovna třešně zrály,
E7 Am
sladký třešně zrály
F G7 C
a teplej vítr vál.
G7 Am
A já k horám v dáli,
Dm G7 C
k těm modrejším horám v dáli,
E7 Am F
sluncem, který pálí,
Dm G7 C
tou dobou stádo hnál.

C G7 Am
R: Jó, třešně zrály,
Dm G7 C
zrovna třešně zrály,
C E7 Am
sladký třešně zrály
Dm7 G7 C
a jak to bylo dál.

Tam, jak je ta skála,
ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála
a bourák opodál.
A moc se na mě smála,
z dálky už se smála
i z blízka se pak smála
a já se taky smál.

R: Jó, třešně zrály ...

Řekla, že už dlouho mě má ráda,
 dlouho mě má ráda,
 dávno mě má ráda,
 prej abych si ji vzal.
 Ať nechám ty svý stáda,
 že léta pilně strádá,
 jen abych ji měl rád
 a žil s ní jako král.

R: Jó, třešně zrály ...

Pokud je mi známo,
 já řek jenom: Dámo,
 milá hezká dámo,
 zač bych potom stál?
 Ty můj typ nejsi,
 já mám svoji Gracy,
 svoji malou Gracy
 a tý jsem srdce dal.

R: Jó, třešně zrály ...

Tam u tý skály dál třešně zrály,
 sladký třešně zrály a vlahej vítr vál.
 A já k horám v dáli, k těm modrej
 horám v dáli, sluncem, který pálí,
 jsem hnal svý stádo dál.

Jožin z bažin

Em H7
 Jedu takhle tábořit Škodou 100
 Em
 na Oravu, spěchám, proto riskuji,
 H7 Em D7
 projíždím přes Moravu. Řádí tam
 G D7 G H7 Em
 to strašidlo, vystupuje z bažin, žere
 H7 Em D7
 hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

G Gdim D7
R₁: Jožin z bažin močálem se plíží,
 D7 G
 Jožin z bažin k vesnici se blíží,
 G Gdim D7
 Jožin z bažin už si zuby brousí,
 D7 G
 Jožin z bažin kouše saje rdousí.

C G D7
 Na Jožina z bažin, koho by to
 G C G
 napadlo, platí jen a pouze
 D7 G H7
 práškovací letadlo.

Projížděl jsem dědinou cestou na
 Vizovice, přivítal mě předseda, řek
 mi u slivovice: „Živého či mrtvého
 Jožina kdo přivede, tomu já dám
 za ženu dceru a půl JZD.“

R₁: Jožin z bažin močálem se plíží ...

Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo
 a prášek, Jožina ti přivedu, nevidím
 v tom háček.“ Předseda mi
 vyhověl, ráno jsem se vznesl,
 na Jožina z letadla
 prášek pěkně klesl.

R₂: Jožin z bažin už je celý bílý,
 Jožin z bažin z močálu ven pílí,
 Jožin z bažin dostal se na kámen,
 Jožin z bažin, tady je s ním amen.
 Jožina jsem dohnal, už ho držím,
 johohó, každá kačka dobrá,
 prodám já ho do zoo.

Želva

D G
Ne moc snadno
D G D G D G ...
se želva po dně honí,
velmi radno je plavat na dno za ní.
A
Potom počkej až se zeptá na to,
Hm
co tě v mozku lechtá.
D G D G D G D G
Nic se neboj a vem si něco od ní.

Abych zabil dvě mouchy
jednou ranou, želví nervy
od želvy nechám stranou.
Jednu káď tam dám pro tebe
a pak aspoň pět pro sebe.
Víš, má drahá,
a zbytek je pod vanou.

D A G D
Když si někdo pozor nedá,
jak se vlastně želva hledá,
G A
ona ho na něco nachytá,
i když si to pozdějc vyčítá.

Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí
a to se mu nevyplatí.
Má se nebát želez a spousty vodní!

Ptáčata

G
Na kolejích stála, za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,
C G
s kytarou na zádech strun
D7 G
už jen pět, hezký oči uplakaný.

Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj, neví, co dál.
Vyšlápli jsme ránem a v neděli
zpět, za týden jsem u trati stál.

C G
R: Víš, holky těžší to maj,
Am C G
víš holky těžší to maj.

Říkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát
o potocích, trávě a o znameních,
co lidi uměj ze zloby dát.

R: Víš, holky těžší to maj ...

Zlaté střevíčky

D
Moje střevíčky jsou jako ze zlata,
když je mám připadám si hrozně
A7
bohatá, ty si vezmu jen v onen
slavný den, D
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje bílé šaty celé z hedvábí ty
naráz všechny lidi kolem přivábí,
budou v onen den zářit tobě jen,
až si sednem do kočáru ty a já.

D Em
R: Ach, jsou samé zlato, ach ty stojí
A7
za to, zlaté střevíčky na nohou,
D
ty tolik krásné jsou.
Em A7
Jak se pěkně třpytí,
jak se zlatem svítí, když ty střevíčky
D
pěkně jdou tou zlatou uličkou.

Na své staré banjo nemám
vůbec čas, je to dávno,
co ztratilo svůj zlatý hlas,
v onen slavný den bude nalezen,
až si sednem do kočáru ty a já.

Moje sestra Luce a mladší bratr
Ben budou krásní v těch černých
šatech v onen den.

Ale nejvíce zlaté střevíce,
až si sednem do kočáru ty a já.

R: Ach, jsou samé zlato ...

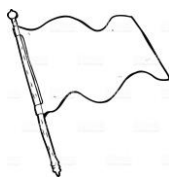
Potom řeknu: „Sbohem, děti,
musím jít, odcházím tam, kde
věčně září slunce svit.“
Sen je vyplněn, přišel onen den,
kdy si sednem do kočáru ty a já.

Všichni lidé budou mi hned závidět
zlaté střevíčky i zlatých šestnáct
let, budu bohatá, celá ze zlata,
až si sednem do kočáru ty a já.

R: Ach, jsou samé zlato ...

Vlajka

Vše tone v snách
a život kolem ztich,
jen dole v tmách
kol ohně slyšet smích.
Tam srdce všem
jen spokojeně zabuší, z písniček
známých vše jistě vytuší.

R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých
dětí, hned se s mráčky snoubí, vlát
bude zas až mládí čas opustí nás.

Po létech sám, až zabloudíš
v ten kraj a staneš tam, kde býval
kdys tvůj ráj, vzpomeneš chvil,
těch, které's míval tolik rád,
tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát:

R: Vlajka vzhůru letí ...

Pár havraních copánků

Pár havraních copánků
a tvůj tichý smích,
ve dvou jedem do spánku,
jedem na saních.

Cesta tam je voňavá,
starý hodný pán
s úsměvem ti podává
bílý tulipán.

Ukřývá se v poupátku
malý něžný sen,
sen ti vepsal do plátků
sám pan Andersen.
Krajinou, kde nemrazí,
zvoní tulipán,
pohádkou tě provází
starý hodný pán.

Hvězda na vrbě

Am Em Am F
Kdo se večer hájem vrací,
Em G7 C G Am
ten ať klopí zraky, ať je nikdy
Em Am Dm Em E A C G
neobrací k vrbě křivolaký.
Am Em Am F
Jinak jeho oči zjistí,
Em G7 C G Am
i když se to nezdá, že na větvi
Em Am Dm F Am
kromě listů visí malá hvězda.

Am C F
Viděli jsme jednou v lukách
C F
plakat na tý vrbě kluka,
Dm B7
který pevně věřil tomu,
D7 G7
že ji sundá z toho stromu.

Kdo o hvězdy jeví zájem,
zem když večer chladne,
ať jde klidně přesto hájem,
hvězda někdy spadne.

Ať se pro ni rosou brodí
a pak vrbu najde si
a pro ty, co kolem chodí,
na tu větev zavěsí.

Rovnou, jó tady rovnou

D D7
Tak už jsem ti teda fouk,
G D D7
prsten si dej za klobouk,
G D
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
A7 D
to ti říkám rovnou.

R: Rovnou, jó tady rovnou,
rovnou, jó tady rovnou,
prostě tě pic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy z potoků
vodou já smývám stopu svou,
to ti říkám rovnou.

R: Rovnou, jó tady rovnou ...

Panenka

A D
Co skrýváš za víčky
A D
a plameny svíčky,
A
snad houf bílých holubic
E
nebo jen žal?
D A
Tak skončil ten prvý den
D A
zmáčený krví, ani pouťovou
E A
panenku nezanechal.

D A E
R: Otevři oči, ty uspěchaná,
D A E D A
dámou uplakaná, otevři oči,
D A
ta hloupá noc končí
E A
a mír je mezi náma.

Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval.
A na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R: Otevři oči ...

Rosa na kolejích

D G6 G#6 A6
 Tak jako jazyk stále naráží
 D
 na vylomený zub, tak se vracím
 G6 G#6 A6 D
 k svému nádraží, abych šel zas dál.
 G6 A6
 Předě mnou stíny se plouží
 Hm Ddim
 a nad krajinou krouží podivnej
 G6 G#6 A6 D
 pták, pták nebo mrak.

G6 A6
R: Tak do toho šlápní, ať vidíš
 D G6
 kousek světa, vzít do dlaně dálku
 A6 D G6
 zase jednou zkus, telegrafní dráty
 A6 D
 hrajou ti už léta, ten nekonečně
 G6 G#6 A6 G#6 G6 D
 dlouhý monotónní blues.
 Je ráno, je ráno!
 G6 G#6 A6 G#6 G6 D
 Nohama stíráš rosu na kolejích.

Pajda dobře hlídá pocestný,
 co se nocí toulaj, co si radši počkaj,
 až se stmí, a pak šlapou dál.
 Po kolejích táhnou bosí
 a na špagátu nosí celej svůj dům,
 deku a rum.

R: Tak do toho šlápní ...
 Nohama stíráš rosu na kolejích.
 Nohama stíráš rosu na kolejích.

Dej mi víc své lásky

Em G
 Vymyslel jsem spoustu nápadů aú,
 Em D H7
 co podporujou dobrou náladu aú,
 Em
 hodit klíče do kanálu,
 A Am
 sjet po zadku holou skálu,
 Em H7 Em
 v noci chodit strašit do hradu.

Dám si dvoje housle pod bradu aú,
 v bílé plachtě chodím pozadu aú,
 úplně melancholicky
 s citem pro věc jako vždycky
 vyrábím tu hradní záhadu. D7

G
R: Má drahá, dej mi víc,
 H7
 má drahá, dej mi víc,
 Em C G D7
 má drahá dej mi víc své lásky aú.
 G
 Já nechci skoro nic,
 H7
 já nechci skoro nic,
 Em C G H7
 já chci jen pohladit tvé vlásy aú.

Nejlepší z těch divnejch nápadů aú,
 mi dokonale zvednul náladu aú,
 natrhám ti sedmikrásky,
 tebe celou s tvými vlásy
 zamknu si na sedm západů.

R: Má drahá, dej mi víc ...

Stará archa

R: Já mám kocábku náram, náram,
D A7 D
náram, kocábku náram náramnou.
Já mám kocábku náram, náram,
náram, kocábku náram náramnou.

D
Archa má cíl, archa má směr,
A7 D
plaví se k Araratu na sever.
Já mám kocábku náram, náram,
náram, kocábku náram náramnou.
Já mám kocábku náram, náram,
náram, kocábku náram náramnou.

Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram náramnou.
Noe nebyl překvapenej, on to
věděl, kocábku náram náramnou.

R: Já mám kocábku ...

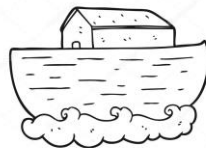
Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní,
kocábku náram náramnou.
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram náramnou.
Kázal jim naložit ptáky, savce,
kocábku náram náramnou.
Ryby nechte, zachrání se sami
hladce, kocábku náram náramnou.

R: Já mám kocábku ...

Přišla bouře, zlámala jim pádla,
vesla, kocábku náram náramnou.
V tom přilétla holubice, snítku
nesla, kocábku náram náramnou.
Když přistáli, vyložili náklad celý,
kocábku náram náramnou.

Ještě, že tu starou dobrou archu
měli, kocábku náram náramnou.

R: Já mám kocábku ...

Povíděj

C G
Povíděj, jestli tě má hodně rád, víc
C G
než já, jestli, když večer jdeš spát,
C Em
ti polibek dá, tak jako já, to už je
F C G7 C
dávno, tak povídej, hej povídej.

Povíděj, nechal tě být, vždyť měl tě
tak rád, nebo's ho nechala jít, když
šel s jinou spát, tak jako mě, to už
je dávno, tak povídej, hej povídej.

Em C D F
Povíděj, jestli se ti po mně stýská,
C
když jdeš večer spát,
C D F
jestli, když večer se blýská,
C
nepřestala ses bát.

Povíděj, ne já se nevrátím, jdi
domů spát, svou lásku ti vyplatím,
víc nemůžu dát, jak jsem dal dřív,
to už je dávno, tak povídej, hej
povíděj.

Em F C
Povíděj, povídej, povídej.

Velrybářská výprava

C F
Jednou plác mě přes rameno
G7 C
Johnny zvanej Knecht:
Am Dm
„Mám pro tebe hochu v pácu
G7 C
moc fajnovej kšeft.“

Objednal si litr rumu
a pak něžně řval:
„Sbal se, jedem na velryby,
prej až za polár.“

R: Výprava velrybářská k břehům
Grónska nezdařila se, protože
nejeli jsme na velryby, ale na
mrože. :/

Brigga zvaná Malá Kitty kotví
v zátoce, nakládaj se sudy
s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně zrána, směr
severní pól, dřív, než přístav zmizel
z očí, každéj byl namol.

R: Výprava velrybářská ...

Na loď padla jinovatka, s ní
třeskutej mráz, hoň velryby
v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávaj
tučňáci, v tomhle kraji beztak
nemáš žádnou legraci.

R: Výprava velrybářská ...

Když jsme domů připluli,
už psal se příští rok, starej rejdař
povídá, že nedá ani flok:

„Místo velryb v Grónským moři
zajímal vás grog, tuhle práci
zaplatil by asi jenom cvok.“

R: Výprava velrybářská ...

Tohleto nám neměl říkat, teď to
dobře ví, stáhli jsme mu kůži z těla,
tomu hadovi.
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo
smet, máme velryb plný zuby,
na to vezmi jed!

R: Výprava velrybářská ...

Modlitba

D Em F#m G
Ať mír dál zůstává

F#m Em D Em
s touto krajinou.

D Em
Zloba, závist, zášť, strach a svár,
F#m G A A7 CA7
ty ať pominou, ať už pominou!

D Em
Teď, když tvá ztracená vláda
F#m G D A7
věcí tvých zpět se k tobě navrátí,
D
lide, navrátí.

C D G
R: Z oblohy mrak zvolna odplouvá

C D Hm
a každý sklízí setbu svou.

G#dim Am
Modlitba má, ta ať promlouvá

F E7
k srdcím, která zloby čas nespálil

A Hm Em A7
jak květy mráz, jak mráz.
Ať mír dál zůstává ... lide, navrátí!

Slavíci z Madridu

Am Em H7 Em Am Em H7 Em

R: Lalalalalalala ...

H7

Nebe je modrý a zlatý,

Em

bílá je sluneční záře,
horko a sváteční šaty,
vřava a zpocený tváře.

Vím, co se bude dít,
býk už se v ohradě vzpíná,
kdo chce, ten může jít,
já si dám sklenici vína. E7

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
nechte mě příjemně snít,
ve stínu pod fíky poslouchat
slavíky, zpívat si s nima a pít.

Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny,
vlasy jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád,
já radši sklenici vína.

R: Žízeň je veliká ...

Nebe je modrý a zlatý,
ženy jsou krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty,
oči jako dvě studny.
Zmoudřel jsem stranou od lidí,
jsem jako zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí,
já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká ...

Nad Sázavou

Em

Do noci před tunelem zahoukal
poslední vlak, co veze opožděný

Am

nádražáky domů spát.

H7

Zhasni tu písničku a napít mi dej,

Em

před spaním chci si ještě přečíst

C

Am

pár hvězd, ta řeka jak pohádka, co

H7

Em

vyprávěli naši v chatě, kde byl les.

Mravenčí skála plná našich jmen a
pražce plný hřebů z kterejch jsi si
letopočet přečíst moh.
Viadukt, kam ses chodil učit bát,
jak strašně duní, když projíždí vlak.
A táta s mámou, co foukali nám
rány, když chodili jsme domů spát.

E7

Am

D7

G

R: Nad Sázavou, nad Sázavou

Em

občas vzpomene si člověk asi

Am

H7

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme

Em

Brontosaurý, Spirituál.

Do noci před tunelem zahoukal
poslední vlak, co veze opožděný
nádražáky domů spát.
U trati ostružiny vykvetly zas,
v Sázavě zase prej je hromada ryb,
a dokonce prý indiánský teepee
se tu objevilo, bude líp.

R: Nad Sázavou ...

Kometa

Am

Spatřil jsem kometu,
oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat,
ona mi zmizela,

Dm

zmizela jako laň

G7

u lesa v remízku,

C

v očích mi zbylo jen

E7

pár žlutých penízků.

Penízky ukryl jsem
do hlíny pod dubem,
až příště přiletí,
my už tu nebudem,
my už tu nebudem,
ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu,
chtěl jsem jí zazpívat.

Am

Dm

R₁: O vodě, o trávě, o lese,

G7

C

E7

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Am

Dm

E7

o lásce, o zradě, o světě a o všech

Am

lidech, co kdy žili na téhle planetě.

Na hvězdném nádraží
cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal
nebeské zákony,
hledal, až našel
v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď
neseme na bedrech.

Velká a odvážná
tajemství přírody,
že jenom z člověka,
člověk se narodí,
že kořen s větve
ve strom se spojuje,
krev našich nadějí
vesmírem putuje.

R₂: Nananá ...

Spatřil jsem kometu,
byla jak reliéf
zpod rukou umělce,
který už nežije,
šplhal jsem do nebe,
chtěl jsem ji osahat,
marnost mě vysvlékla
celého do naha.

Jak socha Davida
z bílého mramoru,
stál jsem a hleděl jsem,
hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí,
ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem,
ale jiný jí zazpívá.

R₃: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě.

Hledám děvče na neděli

D
Bloudit světem bez děvčete,
E7
žít ve stanu sám,
A7 D Ddim Em A7
to abys měl nervy jako drát.
D
Pak se divit nemůžete,
E7 A7
že si asi dám do nedělních inzerát.

D Hm Em A7
R: Hledám děvče na neděli,
D Hm Em A7
aby mi kamarádi záviděli,
D Hm Em A7 D Hm
aby si nemysleli, že jsem samotář.
Em A7
To tedy ne.
D Hm Em A7
Rozhlížím se v jednom kuse,
D Hm Em A7
dokonce ve vlaku i v autobuse,
D Hm
den ke dni počítám
Em A7 D G D
a trhám kalendář.
D7 G
Až najdu tu pravou z vlastního
E7
popudu, ať snědou či plavou,
A7
tyhle detaily už svěřím osudu.
D Hm Em A7
Hledám štěstí kolem sebe, chtěl
D Hm Em A7
bych mít pod širákem kousek nebe
D Hm Em A7 DGD
já už tu poustevníka dělat nebudu.

Potkal jsem ji na Sázavě,
kývla na pozdrav,
v jejích očích jsem se utopil.

Měla husí brko v hlavě,
učiněná squaw,
tak jsem jí své srdce vyklopil.

R: Hledám děvče na neděli ...

Grónská písnička

D Em A D
Daleko na severu je Grónská zem,
D Em A D
žije tam Eskymačka s Eskymákem.
D Em G
/: My bychom umrzli, jim není
D Em A D
zima, snídají nanuky a eskyma. :/

Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc.
Na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den.

Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky.
Medvědi těžko jsou k poražení,
medvědy ve sněhu vidět není.

Pokaždé ve středu přesně ve dvě
zaklepe na iglú hlavní medvěd.
Dobrý den mohu dál na vteřinu, já
nesu vám trochu ryb na svačinu.

V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději.
Smíchem se otrásá celé iglú,
medvěd jim předvádí spoustu figlů.

Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměrů.
My bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma.

Proužek

E H7 A E
Ten mír, když za kopcem svítá,
A H7 E
když vystřídá se s nocí den
H7

a proužek dýmu z dřeva slunce
A E A H7 E
vítá, z kytky motýl vylít ven.

R: Někdo škrtně sirkou, někdo

A E A E
zpívá, někdo ještě zkouší spát,
H7 A E
u potoka do vody se dívá
A H7 E
jedna holka, co mám rád.

Vlasy sváže do uzlu a kouká,
pak vodu dlaní rozčeří,
stud jí sluší, tak jako všem holkám,
co na svou krásu nevěří.

R: Někdo škrtně sirkou ...

Z odpadlýho kousku starý kůry
srdce jsem jí udělal
a večer, když už začly lítat můry,
tajně jí ho do spacáku dal.

R: Někdo škrtně sirkou ...

Život je bílý dům

G Em
Život je bílý dům
C Gdim G
s vyhlídkou do zahrady,
Em
k největším zázrakům
A7 D7
patří fakt, že jsi tady.

Život je bílý dům,
dům od pólu až k pólu,
k největším zázrakům
Am7 D7 D G
patří, když dva jsou spolu.

Vyrůstá ze země a dotýká se nebe,
když stojíš vedle mě,
Am7 D7 D G
když stojím vedle tebe.

Sbohem galánečko

C Am
Sbohem, galánečko,
Dm G C D7
já už musím jít.
G Em
Sbohem, galánečko,
Am D G
já už musím jít.

Dm G C Dm G
/: Kyselé vínečko, kyselé vínečko
C Dm G C
podalas mně k pití. :/

/: Sbohem, galánečko,
rozlučme sa v pánu. :/
/: Kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas mně v džbánu. :/

/: Ač bylo kyselé,
přeca jsem sa opil. :/
/: Eště včil sa stydím, eště včil sa
stydím, co sem všecko tropil. :/

/: Ale sa nehněvám,
žes mňa ošidila. :/
/: To ta moja žízeň, to ta moja
žízeň, ta to zavinila. :/

Lachtani

C F C Am
Jedna lachtaní rodina rozhodla se,
G C
že si vyjde do kina, jeli vlakem,
F C
metrem, lodí a pak tramvají
Am G C
a teď u kina Vesmír lachtají.
G C G
Lachtaní úspory dali dohromady,
G C G
koupili si lístky do první řady,
C F C
táta lachtan řekl netřeme bídu,
Am G C
pro každého koupil pytlík arašídů.
C F C Am G C
Lach, lach, jéjé, lach, lach, jéjé.

Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo, když
zazněl gong a v sále se setmělo.
Co to ale vidí jejich lachtaní zraky,
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna
programu, dnes dáváme film
ze života lachtanů.
Lach, lach ...

Táta lachtan vyskočil ze sedadla,
nevidaná zlost ho popadla,
proto jsem se netrmácel
přes celý svět, abych tady
v kině mrznul jako turecký med.
Tady zima, doma zima,
všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat,
nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašídý po kině.

Tahle lachtaní rodina
od té doby nechodí už do kina.
Lach, lach.

Jasná zpráva

G
Skončili jsme, jasná zpráva.
Em C D
Proč o tebe zakopávám dál?
Am C G
Projít bytem já abych se bál.

Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší, menší, sám.
Kam se kouknu, kousek tebe mám.

Em Hm
R: Pěnu s vůní jablečnou,
Em Hm
vyvanulý sprej,
Em G D
telefon, cos ustrihla mu šňůru.
Em Hm
Knížku krásně zbytečnou,
Em Hm
co má lživý děj,
Em G D
píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
Am D
lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

Odešlas mi před úsvitem,
mám strach bloudit vlastním
bytem sám, kam se kouknu,
kousek tebe mám.

R: Pěnu s vůní jablečnou ...

Skončili jsme, jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Zítř ráno v pět

Am
Až mě zítř ráno v pět
C
ke zdi postaví,
F G7
ještě si naposled
C Am
dám vodku na zdraví,
Dm G7
z očí pásku strhnu si,
C Am
to abych viděl na nebe,
Dm E7
a pak vzpomenu si,
Am Dm G7 C Am
lásko na tebe.
Dm E7 Am
A pak vzpomenu si na tebe.

Až zítř ráno v pět přijde ke mně
kněz, řeknu mu, že se splet,
že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil
a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju.
A co jsem nadrobil si vypiju.

Až zítř ráno v pět poručík řekne
pal, škoda bude těch let, kdy jsem
tě nelíbal, ještě slunci zamávám
a potom líto přijde mi, že tě lásko
nechávám samotnou tady na zemi.
Že tě lásko nechávám na zemi.

Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš
prát a seno obracet, já u zdi budu
stát, tak přilož na oheň a smutek
v sobě skryj, prosím nezapomeň,
nezapomeň a žij.
Na mě nezapomeň a žij!

Nehrálo se o ceny

F#m C#m
Měli jsme bundy zelený,
D A
někomu občas lezly krkem,
Hm E7
kdekdo si o nás myslel svý,
Hm E7
jako by nebyl nikdy klukem.

Vod lidí pohled kyselej
a kam jet, to nám bylo volný,
každej už hrozně dospělej,
i když to věkem bylo sporný.

D
R: Když na nádraží při pátku nám
A
čekání se kdysi zdálo dlouhý,
D
víc než milión v prasátku
A
bylo nabídnutí cigarety pouhý,
Hm
tam vo zábradlí vopřený
E7
dvě kytary a syrovej sbor hlasů,
Hm
tam nehrálo se o ceny,
E7
ale pro radost a ukrácení času.

Jméno si každej vysloužil
a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakěj kdo z nás byl,
stálo, jak bude přiléhavý.

R: Když na nádraží ...

Přesto, že každej jinam šel
životem úspěchů i pádů,
/: těžko by asi zapomněl
na partu dobrejch kamarádů. :/ A

Duhová víla

G D G D
Koukej, kapky se koulí,
G D G D
mám jich na dlani víc než ty.

G
Jsi paní vod.

D Em C
Já ptám se tě jsou-li
G D G
tvým dlaním mé kapky vhod.

D G
Pokud se deště dotýká.

Já vím, že jsem hloupá.
Chtěl jsem jen říct.
Máš se mnou jen trápení.

Ty přece víš.
Jé duha nám stoupá,
A7 D
září, musíme blíž.

Jsme krásně promočení.

G C G C Hm D
R₁: Koukej, koukej duhový sál.
G C G C Hm Am
Koukej, koukej duhový bál.
D G
A na tom bále chybí král.

Jsem duhová víla.
A co jsem já?
V tvém pohledu slunce mám.
Už nesu mrak.

Jsem růžově bílá,
tančím koukej se jak.
Pokud se tance dotýká.

Můj rytíři vánků.
Mám tasit meč.
Máš ve dlani úděl náš.
Vrhnou se v seč.
K tvým hořícím spánkům

dávám duhovou stráž.
Co voní po heřmánku.

R₂: Stoupá, stoupá duhový sál.
Houpá, houpá duhový bál.
Ted' abych v pohádce hrál.

Koukej duha se ztrácí.
To ustal déšť.

Mám pojednou z lásky strach.
To se ti zdá,
vždyť zpívají ptáci.

Tak vezmi růži a najdi jí práh.
Ať vůni nepoztrácí.

Já jsem duhová víla.
A paní vod.

Mé oči jsou déšť a jas.
To všechno vím.

Jsem růžově bílá
a všechno slunce i vláha je v nás.
Jsi zkrátka moje milá.

R₃: Stoupá, stoupá duhový sál.
Houpá, houpá duhový bál.
A zatím není to dál.

Jižní kříž

D Hm
Spí Jižní kříž, jak říkali jsme
A
hvězdám kdysi v mládí,
Em
to na studený zemi
D Hm A
ještě uměli jsme milovat a spát.

Dál, však to víš, světem
protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba
vod červánků dojmou tě,
jak vrátil bys to rád.

Em
R: Zase toulal by ses Foglarovým
 D Hm A
 rájem a stavěl Bobří hráz,
 Em
 se smečkou vlků čekal na jaro,
 D
 jak stejská se,
 Hm A
 až po zádech jde mráz.

Spí Jižní kříž, vidí všechna místa,
 kde jsi někdy byl,
 to když naplněnej smutkem
 jsi plakal, plakal nebo snil.

R: Zase toulal by ses ...

Vlaštovky

Dm Am
 Každé jaro z velké dáli
 Hes F
 vlaštovky k nám přilétaly,
 Dm C Am
 někdy až dovnitř do stavení.
 Pod střechou se uhnízily
 a lidé, kteří uvnitř žili,
 rozuměli jejich švitoření.

R₁: O dalekých krajích,
 hlubokých mořích,
 divokých řekách,
 vysokých horách,
 které je nutné přelétnout.
 O nebeských stezkách,
 zářících hvězdách,
 o cestách domů,
 o korunách stromů,
 kde je možné odpočinout.

Jsme z míst, která jsme zabydlili,
 z hnízd, která jsme opustili,

z cest, které končí na břehu.
 Jsme z lidí i z všech bytostí,
 jsme z krve, z masa, z kostí,
 ze vzpomínek, snů a z příběhů.

R₂: Jsme jako ti ptáci,
 z papíru draci,
 létáme v mracích
 a pak se vracíme
 zpátky tam, kde připoutaní jsme.
 Jsme lidské bytosti
 z masa a kostí,
 jsme jenom hosti
 na tomhle světě,
 přicházíme, odcházíme.

R₃: A chceme mít jisto,
 že někde je místo,
 že někde je hnízdo,
 odkud jsme přišli
 a kam zas potom půjdeme spát.
 Že někde je domov,
 že někde je hnízdo,
 útulno čisto,
 někde je někdo,
 kdo čeká na nás, na návrat.

R₄: Tam v dalekých krajích,
 v hlubokých mořích,
 v divokých řekách,
 ve vysokých horách,
 které je nutné přelétnout.
 Tam v nebeských stezkách,
 v zářících hvězdách,
 na cestách domů,
 v korunách stromů,
 kde je možné odpočinout.

R₅: Na nanana naná ...

